

Idén blixtrade till på väg till krogen

Snilleblixten föddes på väg till krogen, när han för femtielfte gången glömt sitt insulin. "Nu får det vara nog", bestämde Charles Ruben, vände på klacken och gick hem.

– Jag tog fram en serviätt i köket och ritade en sak som påminde om den här, säger han och håller upp ett blått plastfodral. Grejen fick namnet Diasecure¹ och säljs i stort sett på alla apotek och i över 20 länder.

Högst upp i ett sekelskifteshus vid Kungsholms kyrka i Stockholm bor och arbetar Charles Ruben. Från fönstret i ett av vardagsrummen skymtar Stadshusets tre gyllene kronor.

– På vintern faller snön så vackert mot den upplysta kupolen, säger civilingenjören, innovatören och före detta VD:n i flera stora företag.

Vi promenerar runt i serveringsgångarna och tittar in i ett kontor här, ett sovrum där och plötsligt har vi ett kök som vetter åt ett helt nytt håll. Utan guidning vore man förlorad.

En motionscykel står och tar igen sig

Parkerad i en vrå, dold av en handduk, står en motionscykel och tar igen sig.

– Måste komma igång med

det där igen, mumlar Charles. Jag har varit alldeles för slö.

Han fick diabetes typ 2 ovanligt tidigt, vid endast drygt 30 år. Själv tror han att det var stress som utlöste sjukdomen.

Under de 20 år som har gått sedan dess har hans behandling utvecklats, från kost och motion, över till tabletter av olika slag och de senaste fyra åren dessutom insulin.

– Diabetes är en besvärlig sjukdom, säger han med en bekymrad rynka i pannan.

Värden gick över styr

När insulin sattes in hade blodsockret legat högt länge och i samband med att Charles mamma oväntat dog gick värdena helt över styr. Men kroppen hade anpassat sig till den höga nivån. Insulinet sänkte snabbt blodsockret och han mådde "urdåligt". Det var svårt att sätta ord på känslan; darrighet, ångest och svårt med maten och koncentrationen.

Charles tycker att diabetes, i synnerhet oskött men kanske även välskött, litet grann sliter sönder kroppen inifrån. Komplikationerna liksom kryper in på bara skinnet.

– Det är en läskig sjukdom. Tar man för höga doser eller för ofta kan man bli akut väldigt dålig också och då blixtrar det till, pang, säger det bara.

Charles gillar mat. Alldeles för mycket, enligt

Charles Ruben blickar gärna ut över Kungsholms kyrka i Stockholm.

egen åsikt. Choklad och glass är också favoriter och suget är märkligt nog störst vid alltför höga värden. Han kan komma på sig själv med att vara nästan inne i affären för att köpa en schweizernöt, men så tänka "vad gör du, bort med den där".

– Du mår bra av den i fem-tio minuter medan du äter och sen är den borta. Och så är det ju med mat över huvud taget. Egentligen är det fel att folk äter för att det är så gott, maten har ett annat syfte, det vet jag som gammal livsmedelstekniker, hur lipider och proteiner och allt det där påverkar kroppen.

Bekvämare att hoppa över

Som VD inom ett stort börsnoterat företag brukade Charles för några år sedan resa 170-180 dagar om året över hela världen.

Det var ur erfarenheten som världsomsegglare, med ständiga affärluncher och restaurangbesök, som idén till hjälpmedlet Diasecure föddes i april 2010.

– Jag hade så mycket att tänka på: var är mitt insulin, var är nålarna, tabletterna? Det blev bekvämare att hoppa över det där. Mitt i en diskussion om större affärer blir det avbrottsaktigt att säga 'du jag måste åka till hotellet' för att hämta grejorna.

Det var dock på sin hemgata som Charles fick snilleblixten. På väg till en restaurang i närheten av bostaden började det sedvanliga trevandet i fickorna och dividerandet med sig själv och hustrun om

någon av dem hade tagit med sig insulinet.

– Då sa jag att nu får det vara nog, vände på klacken och gick tillbaka, in i köket och tog fram en serviätt. Sen ritade jag upp en sak som var snarlik den här, säger han och håller upp ett slags blått plastfodral med sex avlånga titthål på ovasidan.

Fodralet rymmer två likadana fack för dels använda, dels oanvända kanyler. Man slipper frestas återanvända begagnade nålar för att man inte vet var man ska slänga dem. Via titthålen kan man med ledning av antalet begagnade kanyler räkna ut hur många doser man har tagit och undvika stressen av att fundera på om man fått i sig sitt insulin eller inte vid en måltid.

Tabletterna placeras i ett särskilt fack och själva insulinpennan clipsas fast utanpå det hela.

– Först tänkte jag att den här grejen är nog bara för att hålla ordning på mig själv, men så gjorde jag en marknadsundersökning som visade att det var ganska vanligt att folk slarvade med de här sakerna.

Arbetsdagen har 18 timmar

I dag har Charles avvecklat alla uppdrag så när som på sitt eget företag med flaggskeppet Diasecure. Han får dagligen förfrågningar, 70-80 mejl, som alltid besvaras personligt, och genast. En del vill bara tacka för att produkten har förenklat deras liv och gjort det säkrare.

En arbetsdag har 18 timmar, vardag som helg.

¹ Produkten finns beskriven i *Diabetes* nr 3/11